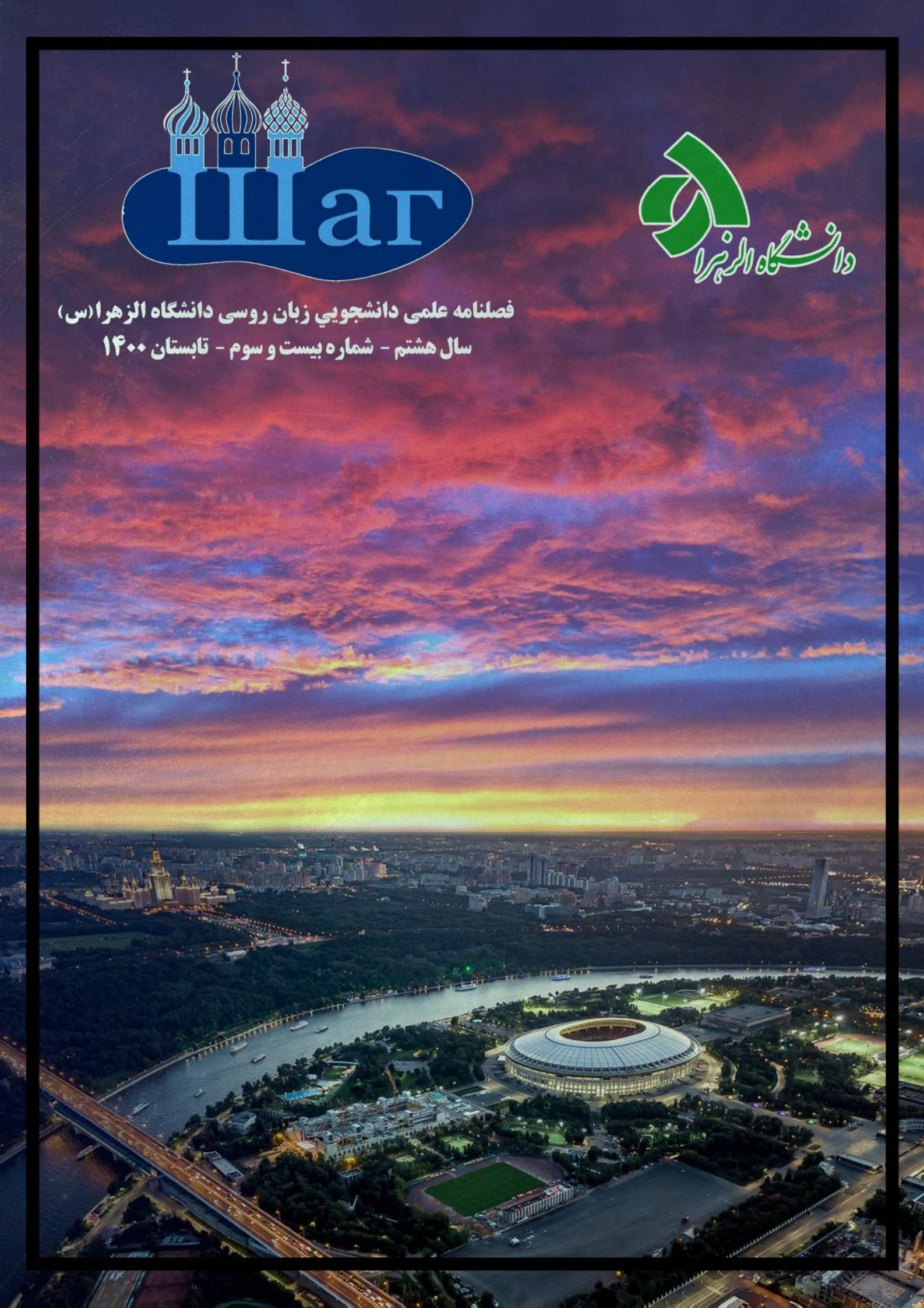

فصلنامه علمی دانشجویی زبان روسی دانشگاه الزهراء (س)
سال هشتم - شماره بیست و سوم - تابستان ۱۴۰۰

فصلنامه علمی دانشجویی زبان روسی دانشگاه الزهراء (س)
سال هشتم - شماره بیست و سوم - تابستان ۱۴۰۰
صاحب امتیاز: انجمن علمی دانشجویی زبان روسی دانشگاه الزهراء (س)

Содержание

Михаил Юрьевич Лермонтов	1
Работа Не Волк	5
Стадион «Лужники»	10
Ленин (Ульянов) Владимир Ильич	15
Я Помню Чудное Мгновенье	17

چاپ: چاپخانه دانشگاه الزهراء (س)
آدرس: میدان ونک، ۵۵ ونک، دانشگاه
الزهراء (س)، اداره کل امور فرهنگی
تلفن: ۰۲۱ - ۸۸۰۴۱۳۴۳
کانال نشریه: @stepmagazine

استاد راهنما: دکتر زینب صادقی
مدیرمسئول: مهسا بهرامی
سر دبیر: مهسا جلال
کارشناس نشریات: زهرا وزیری
صفحه آرا: فاطمه جعفری
هیئت تحریریه: نسرين نیکجو، ملیکا طاهری فرزام،
الناز فخرائی، فاطمه معقولی

به نام خداوند جان آفرین حکیم سخن در زبان آفرین

سلامی به گرمی آفتاب نیم‌روزی و شادی بخشی باران بی‌موقع به هنگام تابستان.

دوستان و همراهان گرمی نشریه‌ی شاگ، شماره‌ی بیست و سوم این فصل نامه نیز با همدلی و همراهی همیشگی شما عزیزان به زیور طبع آراسته شد. سپاس فراوان از هیئت تحریریه‌ی گرمی که تار و پود این خرقه‌ی دانش را با علم خویش بافتند تا جامه‌ی گرمی باشد برای رویارویی با زمهریر نا آگاهی.

در شماره‌ی پیش رو، با همکاری عزیزان هیئت تحریریه، تلاش مضاعفی در راستای شناخت و معرفی فرهنگ و ادبیات غنی روسیه به عمل آمد. امید می‌رود که مثل همیشه نگاه گرمتان را از ما دریغ نکنید.

منتظر نظرات و پیشنهادات اثربخش شما عزیزان برای پربارتر شدن این فصل‌نامه هستیم.

به امید سلامتی و بهبودی هرچه سریع‌تر همه‌ی هموطنان، و گرم به آغوش کشیدن عزیزانمان.

مهسا جلال
سردبیر نشریه زبان روسی شاگ

Михаил Юрьевич Лермонтов

Абстрактный

Печурин - один из главных героев повести Михаила Юрьевича Лермонтова (1841-1814) «Герой нашего времени» в рассказе Белла, Печорин согласен покориться достойный покориться злу и даже похоти и боли. Его не устраивает ничто, ни любовь простой и доброй кавказской девушки, ни любовь нечестных с ним женщин города, коренящаяся в его слабостях и комплексах личности.

Вступление

Михаил Юрьевич Лермонтов родился 3 октября 1814 года в Москве, поэт, писатель, драматург и переводчик. Его отцом был Юрий Петрович, простой армейский офицер, а мать, Мария Михайловна Арсенова, была аристократкой. Мать Лермонтова, дочь Елизаветы Арсеновой, была вдовой известной и богатой семьи Столыпиных, опекавшей внука Михаила после смерти дочери в 1817 году. Лермонтов вырос в судорожной семье. После ранней смерти матери Лермонтова о внуке позаботилась его бабушка, мудрая, сильная и строгая женщина.

На его чуткий поэтический дух, по его словам (записи 1830 г.), повлияла песня, которую его мать пела, когда ему было всего три года: «Когда ему было около трех лет, эта песня заставила меня плакать, когда я услышал "... Песню эту поет Богоматерь".

В 1830 году он поступил в Московский университет на степень юриста и через короткое время занялся литературой, но перед окончанием университета был исключен из университета за грубое поведение и ему не разрешили поступить в университет. После переезда в Санкт-Петербург он должен был ходить в школу для продолжала свое образование.

Михаил начал писать в тринадцать-четырнадцать лет. Стихи его юности насчитывают более трехсот стихотворений и несколько рассказов. Хотя литературная жизнь его была недолгой, за этот короткий период он увековечил такие шедевры, как Дьявол, Предатель, Мудрость, Прощание с грязной Россией, Смерть поэта, Барадино, Герой нашего времени.

В детстве Лермонтов свободно говорил на французском и немецком, на обоих языках и особенно любил французскую поэзию, и если его творчество иногда приближалось к произведениям западноевропейских поэтов, его не следует считать простым подражателем. Тщательные исследования в его работах доказывают, что он обладает полной независимостью и является лучшим представителем своего национального духа, чувств народа и страны своего времени. Одним из ярких аспектов его работ является его расовое и национальное чутье, а не только политические и социальные мысли своего времени и окружающей среды. Иногда он нападал на незнакомцев, как в стихотворении Исмаила Бейка, он выражал свой гнев по отношению к Западной Европе и предпочитал Восток, и даже прямо заявил, что Запад прогнил и обречен на вымирание, и Восток оживил жизнь.

Помимо этого расового высокомерия, во всех произведениях Лермонтова присутствуют тревожные эмоции, которые сопровождают его окружение и возраст его жизни, и в результате эти чувства иногда бывают грустными, а иногда из-за крайнего пессимизма, и не зря Тургенев, известный русский писатель о нем. «Даже когда ты смеялся, его глаза не смеялись», - сказал он.

Еще одна его сильная сторона - скорость удара. Когда Пушкин был убит, ему было двадцать три года, и в горестном слове ему говорилось, что его первым девизом был: «Поэт пожертвовал своей честью и скончался». Этот страстный траур прославил его, и в результате он был сослан на Кавказ в угол, где правил долгое время.

Вообще стихи Лермонтова делятся на два периода. Стихи его первого периода - это, по сути, его поэтические заметки, которые больше похожи на биографию автора, но предметом стихов второго периода его поэтической жизни в основном являются политические, социальные, моральные и философские концепции.

Период его жизни был периодом русского романтизма, который был усилен подавлением восстания декабристов в 1825 году. Романтические настроения в обществе усилились, но примечательность русского романтизма состоит в том, что эта школа почти никогда не появлялась в России в чистом виде. Он также имел явную тенденцию к реализму, что свидетельствует о наличии романтических и реалистических следов в романе «Герой нашего века». Цель данной статьи - исследовать характер Печурина, одного из героев его романа «Герой нашего века».

Однажды его сослали на Кавказ за публикацию плача в Сугупушкине, и снова за дуэль с сыном французского посла. Наконец, вернувшись из второй ссылки, он был убит на дуэли со своим старым товарищем 27 января 1841 года.

Роман «Герой нашего времени» - одно из самых известных его произведений. Над романом он работал на Кавказе, история этого романа также находится на Кавказе, потому что во время ссылки он познакомился с жизнью тамошней армии и образ жизни и обычаи местного населения. Роман сначала был опубликован фрагментом в журналах, а затем отдельной книгой. Это первый социально-психологический роман в русской прозе.

پچورین، یکی از شخصیت‌های اصلی رمان «قهرمان عصر ما»، در داستان بلا، نوشته میخائیل یوری یویچ لرمانتف (۱۸۱۴-۱۸۴۱) است. او مردی است پرمدها، تاریک‌بین و با حرارت که سابقاً در خیال‌بافی‌های شاعرانه برای کسب افتخار و عشق، ناکام مانده و از آن پس خودخواه و مستبد شده و در خور آنست که تسلیم شرارت و حتی شهوت و درد شود. از هیچ چیزی خرسند نیست. نه از عشق دخترک ساده و مهربان قفقازی و نه از عشق زنان شهر که نسب به او صداقتی نداشتند خوشحال نمی‌شود که این موضوع ریشه در ضعف‌ها و عقده‌های شخصیتی او دارد.

مقدمه

میخائیل یوری یویچ لرمانتف شاعر، نویسنده، نمایشنامه‌نویس و مترجم، در سوم اکتبر ۱۸۱۴ در مسکو چشم به جهان گشود. پدرش یوری پتروویچ، افسر ساده‌ارتش و مادرش ماریا میخائیلوونا آرسنیوا اشراف‌زاده بود. مادر لرمانتف، دختر الیزابتا آرسنیوا، بیوه‌خاندان مشهور و ثروتمند استولیپین‌ها بود که پس از فوت دخترش در سال ۱۸۱۷، سرپرستی نوه خود، میخائیل را بر عهده گرفت. لرمانتف، در محیط خانوادگی پر از تشنجی، پرورش یافت. پس از مرگ زود هنگام مادر لرمانتف، مادر بزرگ او که زن عاقل، مقتدر و سخت‌گیری بود، خود تربیت و پرورش نوه‌اش را بر عهده گرفت.

روحیه حساس شاعرانه او، بنا به گفته خودش (یادداشت‌های سال ۱۸۳۰)، تحت تاثیر ترانه‌ای بود که مادرش در سه سالگی برایش می‌خواند: «زمانی که حدود سه سالم بود، ترانه‌ای بود که با شنیدن آن به گریه می‌افتادم... این ترانه را مادر خدایا مرزم می‌خواند.» در سال ۱۸۳۰ برای رشته حقوق وارد دانشگاه مسکو شد و بعد از زمان اندکی وارد رشته ادبیات شد، اما قبل از تمام شدن دانشگاه به دلیل رفتار گستاخانه‌اش از دانشگاه اخراج شد و ورود به دانشگاه سن پترزبورگ هم برایش میسر نشد و به ناچار در مدرسه نظام به ادامه تحصیل پرداخت.

میخائیل از سیزده-چهارده سالگی شروع به نوشتن کرد. اشعار سال‌های جوانی او به بیش از سیصد شعر و چند منظومه می‌رسد. با وجود اینکه زندگی ادبی او طولانی نبود، در این مدت اندک شاهکارهای جاودانی همچون اهریمن، متسیری، عقل، خداحافظ روسیه کثیف، مرگ شاعر، بارادینو، قهرمان عصر ما و را خلق کرد که پیداست مرگ ناپهنگام وی، جهانیان را از چه شاهکارهایی بی‌بهره گذاشت.

لرمانتف از کودکی زبان فرانسه و آلمانی را خوب یاد گرفته بود و در هر دو زبان تسلط داشت و مخصوصاً به شعر فرانسه دلبسته بود و اگر گاهی آثار وی به شاعران اروپای غربی نزدیک می‌شود نباید او را مقلد محض ایشان دانست. تحقیق کامل در آثارش ثابت می‌کند که استقلال تام داشته و بهترین معرف روح ملی خود و احساسات مردم و کشور روزگار خود به شمار می‌رود. یکی از جنبه‌های برجسته آثارش حس نژادی و ملی است و نه تنها تابع افکار سیاسی و اجتماعی زمانه و محیط خود بوده، بلکه گاهی هم به بیگانگان می‌تاخته است. چنانکه در منظومه‌های به عنوان «اسمعیل بیک» خشم خود را نسبت به اروپای غربی آشکار کرده و مشرق‌زمین را ترجیح داده؛ حتی صریحاً گفته که مغرب‌زمین پوسیده و محکوم به انقراض است و مشرق‌زمین زندگی را احیا خواهد کرد.

گذشته از این غرور نژادی در سراسر آثار لرمانتف احساسات اضطراب‌آمیزی که زائده محیط و عصر زندگی او است دیده می‌شود و در نتیجه این احساسات، گاهی بیانش حزن‌انگیز و گاهی هم ناشی از بدبینی مفرط است و بیهوده نیست که تورگنیف نویسنده معروف روسیه درباره او گفته است: «وقتی هم می‌خندید چشمانش خنده نمی‌کرد.»

از دیگر برتری‌های او سرعت تأثیر مخصوص اوست. هنگامی که پوشکین کشته شد او بیست و سه سال داشت و مرثیه‌ای برای او گفت که مصراع اولش این است: «شاعری فدای شرافت خود شد و در گذشت...». این مرثیه پرشور سبب شهرت وی شد و در نتیجه گوشه‌ای که در آن به حکومت وقت زده بود او را به قفقاز تبعید کردند.

به صورت کلی اشعار لرمانتف را به دو دوره تقسیم می‌کنند. اشعار دوره اول او در واقع یادداشت‌های شعری اوست که به زندگی‌نامه نویسنده شبیه‌تر هستند، ولی موضوع اشعار دوره دوم زندگی شعری او بیشتر مفاهیم سیاسی، اجتماعی، اخلاقی و فلسفی است.

دوره حیات وی، دوره رمانتیسم روسی بود که در اثر سرکوبی قیام دکابریست‌ها در ۱۸۲۵ احساسات رمانتیک در جامعه شدت گرفته بود، اما نکته شایان توجه در رمانتیسم روسی آن است که این مکتب در روسیه تقریباً هیچ‌گاه به صورت کاملاً ناب و خالص پدیدار نشد و لرمانتف نیز به صورت آشکارا به رئالیسم گرایش داشت که وجود رگه‌های رمانتیک و رئالیست در رمان «قهرمان عصر ما» قابل مشاهده است. هدف از این مقاله بررسی شخصیت پچورین یکی از قهرمانان زمان «قهرمان عصر ما» می‌باشد.

او یک بار به دلیل انتشار مرثیه در سوگ پوشکین به قفقاز تبعید شد و بار دیگر به دلیل دوئل با پسر سفیر فرانسه به تبعید فرستاده شد. سرانجام هنگام بازگشت از تبعید دوم در دوئل با رفیق قدیمی خود در ۲۷ ژانویه ۱۸۴۱ کشته شد.

رمان «قهرمان عصر ما» یکی از مشهورترین آثار وی است. او در قفقاز روی این رمان کار کرد داستان این رمان نیز در قفقاز رخ می‌دهد، چون او در مدت تبعید با زندگی ارتش در آنجا و شیوه زندگی و آداب و رسوم مردم محلی آشنا شده بود. این رمان ابتدا به صورت تکه تکه در مجلات چاپ شد؛ سپس به صورت کتابی جداگانه منتشر شد. این رمان اولین رمان روان‌شناختی اجتماعی در نثر روسی است.

На пути через непроходимые горы, густые деревья и толпы русский путешественник встретил офицера лет пятидесяти по имени Максим Максимиш. Максим несколько лет служил на Кавказе и познакомился с обычаями местных жителей.

Их прервала метель, и двое успокоились, и Максим начал рассказывать о своих прошлых приключениях: Около пяти лет назад на Кавказ приехал молодой образованный, состоятельный офицер с сильной и независимой личностью.

Звали молодого человека Александр Печурин. Неподалеку от места службы Печурин жил местный князь, у него были сын по имени Азамат и дочь по имени Белла.

Однажды вечером князь Максим и Печурин пригласили русских офицеров на свадьбу старшей дочери. В ту ночь Печурин влюбился в Беллу. Был мальчик по имени Казбич, у которого был великолепный конь. Когда Максим пошел во двор проверить лошадей, Он подслушал разговор Азамата и Казбича.

Он восхищался величием казбичского коня и умолял отдать его ему, обещая украсть отцовский меч или ружье, но, увидев, что дорогое оружие его не интересует, выгащил свой последний козырь. И он пообещал, что его сестра похитит Беллу и обменяет его на лошадь. Казбич не согласился и между ними завязалась драка, Свадьба чуть не превратилась в бойню.

По дороге домой Максим рассказал эту историю Печурину. Печурин, зная желание великих, пообещал ему, что Если он приведет к себе Беллу, он поможет ему украсть лошадь. Максим был против, но Печурин ответил, что она должна быть счастлива иметь такого мужа, как она.

По сюжету Азамат крадет казбичского коня и оставляет сестру Печурину.

Казбич упал на землю и заплакал, когда понял, что его лошадь украли. Печурин отвел Беллу в замок.

Но Белла не разговаривала с ним, он пытался привлечь свои романтические слова богатым даром. В конце концов Белла влюбилась в него.

Тем временем Казбич убил отца Беллы, потому что знал, что сын украл его лошадь, и, согласно горным обычаям, он имел на это право. Максим привык к Белле так же, как и его дочь. Печурин изменил нравы через несколько месяцев. С каждым днем он охотился все больше и больше.

Несчастливая девушка плакала и жаловалась Максиму на свою жизнь.

В конце концов Максим стал винить Печурину, говоря, что с самого начала, получив от него что-либо, ему это надоедает, красавицы быстро устают от него, и он приехал на Кавказ, чтобы избавиться от этих недугов. В тот день, когда Максим и Печурин отправились на охоту, они увидели на пути домой Казбича, который похитил Беллу.

مسافر روسی در راه سفر خود در کوه‌های صعب‌العبور و درختان انبوه و جمعیت زیاد با افسر حدوداً پنجاه ساله‌ای به نام ماکسیم ماکسیمیش آشنا شد. ماکسیم چندین سال در قفقاز خدمت کرده و با آداب و رسوم مردم محلی آنجا آشنا شده بود. مسیر حرکت آن‌ها توسط کولاک مسدود شد و آن دو در جایی مستقر شدند. ماکسیم شروع به صحبت در مورد ماجراهای گذشته خود کرد:

حدود پنج سال پیش، یک افسر جوان، تحصیل کرده، ثروتمند، دارای شخصیت قوی و مستقل به قفقاز آمد. نام این جوان الکساندر پچورین بود. شاهزاده‌ای در نزدیکی آن منطقه زندگی می‌کرد. او پسری به نام اعظمت و دختری به نام بلا داشت. یک شب شاهزاده، ماکسیم و پچورین، افسران روسی را به عروسی دختر بزرگش دعوت کرد. آن شب پچورین عاشق بلا شد.

در آن جا پسری به نام کازیچ بود که اسب شکوهمندی داشت. هنگامی که ماکسیم برای بررسی اسب‌ها به حیاط رفت، به طور تصادفی مکالمه بین اعظمت و کازیچ را شنید. اعظمت اسب کازیچ را تحسین می‌کرد و التماس می‌کرد که اسب را به او بدهد و به او قول داد که شمشیر یا تفنگ پدرش را بدهد، اما دید که او به اسلحه‌های گران قیمت علاقه‌ای ندارد. آخرین برگ برنده خود را بیرون آورد و قول داد که خواهرش بلا را ریبوده و او را با یک اسب عوض کند. کازیچ موافقت نکرد و درگیری بین آن‌ها صورت گرفت. عروسی تقریباً به قتل عام تبدیل شد. در راه خانه، ماکسیم این ماجرا را برای پچورین تعریف کرد. پچورین با دانستن تمایل اعظمت به او قول داد که اگر بلا را نزد او بیاورد در ازدیدن اسب به او کمک خواهد کرد. ماکسیم مخالف بود اما پچورین پاسخ داد که این دختر باید خیلی خوشبخت باشد که شوهری مانند او داشته باشد. طی نقشه‌های اعظمت اسب کازیچ را دزدید و خواهرش را هم به پچورین سپرد. کازیچ وقتی فهمید اسبش را دزدیدند به زمین افتاد و گریه کرد.

پچورین بلا را به قلعه‌ای برد، اما بلا با او صحبت نمی‌کرد. او سعی کرد با هدایای گران قیمت و حرف‌های عاشقانه نظر او را جلب کند. سرانجام بلا هم عاشق او شد.

در همین حال کازیچ پدر بلا را کشت؛ زیرا می‌دانست که پسر او اسبش را دزدیده و طبق آداب و رسوم کوهستان او حق این کار را داشت. ماکسیم به بلا همانند دخترش عادت کرده بود. پچورین بعد از گذشت چند ماه اخلاقش تغییر کرد. او روز به روز بیشتر به شکار می‌رفت. دختر بدبخت گریه می‌کرد و از زندگی خود به ماکسیم شکایت می‌کرد. سرانجام ماکسیم شروع به سرزنش پچورین کرد و او گفت که از ابتدا بعد از به دست آوردن هر چیزی از آن خسته کمی شد. زیبایی‌ها به سرعت او را خسته می‌کنند و او برای از بین بردن این کسالت‌ها به قفقاز آمده است. روزی که ماکسیم و پچورین به شکار رفتند، در راه بازگشت به خانه کازیچ را دیدند که بلا را ریبوده است. به سرعت او را تعقیب کردند. کازیچ وقتی فهمید که در حال تعقیب است، خنجری به پشت بلا فرو کرد و در میان صخره‌ها ناپدید شد. بلا در عذاب وحشتناکی در آغوش پچورین درگذشت. پس از مرگ بلا پچورین مدت طولانی بیمار شد. او بعد از مدتی برای خدمت به گرجستان منتقل شد و از آن زمان ماکسیم دیگر او را ندید.

Они быстро погнались за ним. Когда Касбидж понял, что его преследуют, он вонзил кинжал в спину Белле и исчез среди камней. Белла умерла в ужасных муках на руках Пачурина. он долго болел после смерти Беллы Пачурина.

Позже его перевели на службу в Грузию, и с тех пор Максим его не видел.

Глава вторая: Исследование жанра и школы истории Беллы

Белла - это классическая история любви с трагическим и горьким концом, превращающая сюжетный цикл в психологический роман.

Особенности жанра показывают, что Лермонтов заложил новую основу в русской литературе, которую можно назвать социально-психологической.

Эта история содержит реалистичные и романтические элементы. Лермонтов смотрит на Россию с объективной точки зрения, Реализм формируется и выделяется в основе другого жанра.

Попутно в заметках используются реалистичные изображения истории. На самом деле романтизм и реализм противостоят. Но в целом мы рассматриваем этот роман как реализм. Реализм сформировался во второй половине восемнадцатого века в Англии, во Франции в начале девятнадцатого и в России в 1830-40-х годах.

Реализм - самая крупная и обширная литературная школа. В первой половине XIX века к этой школе обратились многие великие писатели, в том числе Лермонтов. Реалисты обращали внимание на все стороны жизни человека и в своих произведениях изображали все стороны жизни человека. Согласно реалистической точке зрения, если мы, люди, погибнем, внешний мир все равно останется.

В школе реализма принцип состоит в том, что писатель использует меньше воображения. Скорее, он является единственным рассказчиком истории с беспристрастностью и далеким от суждений. Рассказ о жизни страдающих людей, которым до того времени не уделялось особого внимания в искусстве и литературе. Писатели-реалисты старались в своих произведениях совершенно объективно и реально отразить жизнь людей своего времени. Фактически, реалисты были главными критиками своего общества. Они считали, что люди больше не любят поэзию. Вот почему они выбрали романы и рассказы, чтобы выразить свои мысли.

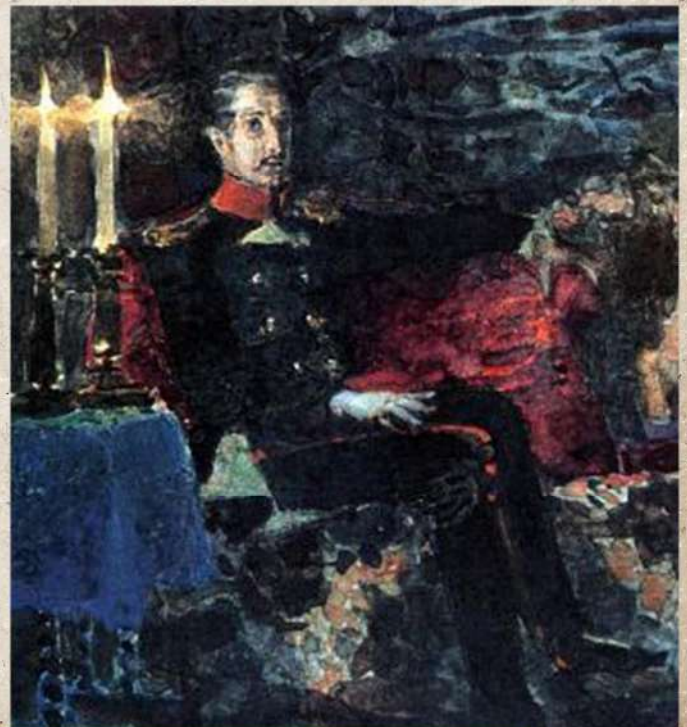
Самая важная особенность реалистических работ состоит в том, что они представляют человека как социальное существо и ищут корни всех его хороших и плохих поступков в обществе.

داستان بلا یک داستان عاشقانه کلاسیک است که پایانی تراژیک و تلخ دارد. چرخه داستان، آن را به یک رمان روانشناختی تبدیل کرد. ویژگی‌های ژانر داستان نشان می‌دهد که لرمونتوف پایه و اساس جدیدی را در داستان‌نویسی روسیه بنا نهاد که این جریان را می‌توان اجتماعی-روان شناختی نامید.

این داستان، شامل عناصر واقع‌گرایانه و عاشقانه است. لرمونتوف از منظر عینی به وجود روسیه نگاه می‌کند. رئالیسم در دل ژانر دیگری شکل گرفته و برجسته می‌شود. در یادداشت‌های بین راه از نمای واقع‌گرایانه داستان استفاده می‌شود.

در واقع رمانتیسم و رئالیسم در تقابل با یکدیگرند، اما به صورت کلی این رمان را یک اثر رئالیسم در نظر می‌گیریم.

رئالیسم در نیمه دوم قرن هجدهم در انگلستان، در اوایل قرن نوزدهم میلادی در فرانسه و در سال‌های ۳۰ و ۴۰ قرن نوزدهم میلادی در روسیه شکل گرفت. رئالیسم بزرگ‌ترین و گسترده‌ترین مکتب ادبی است. در نیمه اول قرن نوزدهم بسیاری از نویسندگان بزرگ از جمله لرمونتوف به این مکتب روی آوردند. رئالیست‌ها به همه جوانب زندگی انسان توجه داشتند و در آثارشان همه ابعاد زندگی انسان را به تصویر می‌کشیدند. در مکتب رئالیسم، اصل بر این است که نویسنده از تخیل کم تری استفاده کند، و بایستی طرفی به دور از هرگونه قضاوتی تنها راوی یک داستان باشد. داستانی درباره زندگی مردم رنج‌کشیده که تا آن زمان در هنر و ادبیات توجه زیادی به آن‌ها نشده بود. نویسندگان رئالیست می‌کوشیدند زندگی مردم زمان خود را به شکلی کاملاً عینی و واقعی در آثار خود منعکس کنند. رئالیست‌ها در واقع منتقدان اصلی جامعه خود بودند. آن‌ها معتقد بودند که دیگر مردم شعر زانمی پسندند؛ به همین دلیل رمان و داستان کوتاه را برای بیان افکار خود را برگزیدند. مهم‌ترین ویژگی آثار رئالیستی آن است که انسان را به عنوان موجودی اجتماعی مطرح می‌کند و ریشه همه رفتارهای نیک و بد او را در اجتماع جست‌وجو می‌کند.

Работа не волк

Работа не волк: как россияне обманывают при приеме на работу
Закон пока не запрещает давать ложную информацию в рекламе вакансий

Дмитрий Алексеев

کار همیشه برای همه هست، پس در انتخاب شغل عجله نکنید: چگونه شهروندان روسیه هنگام پذیرش موقعیت شغلی فریب می‌خورند. قانون هنوز ارائه اطلاعات غلط را در آگهی‌های شغلی ممنوع نکرده است. دیمیتری الکسیف

Три четверти россиян сталкивались с дезинформацией в вакансиях от работодателей, следует из опроса, проведенного по всем регионам страны. По словам адвокатов, как правило, самую «черную» и ненадежную зарплату и самые сомнительные условия труда предлагают по рабочим специальностям. О том, как защититься от не порядочных работодателей при трудоустройстве на новое место, — в материале «Известий».

طبق نظرسنجی انجام شده در تمام مناطق کشور، سه‌چهارم شهروندان روسیه با اطلاعات غلط در آگهی‌های شغلی از سوی کارفرمایان روبه‌رو می‌شوند. طبق گفته وکلا، معمولاً آن‌ها بدترین دستمزد و مبهم‌ترین شرایط کاری را در تخصص‌های شغلی پیشنهاد می‌کنند. در این مطلب از مجله «ایزوستیا» می‌خوانید که چگونه از حقوق خود در برابر کارفرمایان بی‌وجدان هنگام دریافت موقعیت شغلی جدید دفاع کنید.

Как «ошибаются» в вакансиях

В России, как и во многих странах Европы, пока нет законодательства, запрещающего давать ложную информацию в рекламе о вакансиях. Правда, уже сейчас возникают отдельные инициативы для решения этого вопроса, сообщили «Известиям» в международной компании Kelly Services.

— В последнее время различными общественными организациями высказываются инициативы обязать рекламные площадки проверять достоверность информации в объявлениях о найме персонала, — рассказала «Известиям» директор по маркетингу Kelly Services Жанна Волкова. — Например, в случае если указывается размер дохода, то должна содержаться информация о минимальном, гарантированном окладе либо вообще не следует указывать никаких сумм. Обязательно включать в объявления информацию о типе трудовых отношений: трудовой договор или подрядные отношения (самозанятые), и другие предложения. В настоящее время ответственность за контроль инициаторы предлагают отдать надзорным органам (например, Роспотребнадзору). В Минтруде и Федеральной службе по труду и занятости не прояснили ситуацию с отсутствием законодательства, направленного на защиту работников от действий недобросовестных работодателей при рекламировании вакансий.

مردم چطور در انتخاب مشاغل مرتکب خطا می‌شوند

در روسیه، مانند دیگر کشورهای اروپایی، هنوز قانونی که ارائه اطلاعات غلط را در آگهی شغلی ممنوع کند وجود ندارد. شرکت بین‌المللی Kelly Services در گفتگو با «ایزوستیا» اظهار داشت: «واقعیت این است که دیگر، متقاضیان از ابتکارات فردی برای حل این مشکل استفاده می‌کنند». ژانا واکووا، مدیر بازاریابی شرکت Kelly Services، به «ایزوستیا» گفت: «اخیراً سازمان‌های مختلف اجتماعی، بسترهای تبلیغاتی را ملزم به انجام اقداماتی مانند بررسی صحت اطلاعات در آگهی‌های استخدام کرده‌اند». به عنوان مثال، چنانچه میزان درآمد ذکر شود، پس باید اطلاعات درج شده درباره دستمزد حداقل و تضمینی باشد، یا به کل هیچ مبلغی نباید در آگهی مشخص شود. تعیین کردن نوع مناسبات کاری در آگهی ضرورت دارد: قرارداد کاری یا روابط پیمان کاری (خوداشتغالی یا آزاد) و پیشنهادهای شغلی دیگر. امروزه مبتکران پیشنهاد می‌دهند که مسئولیت کنترل به ارگان‌های نظارتی (مانند Роспотребнадзор) داده شود.

در وزارت کار و خدمات فدرال کار هم وضعیت اشتغال را با هیچ قانونی که در جهت حفاظت از کارگران در برابر اقدامات کارفرمایان بی‌وجدان حین تبلیغ برای مشاغل باشد، مشخص نکرده‌اند. موسسه علمی-پژوهشی کار (بخشی از وزارت کار فدراسیون روسیه) گزارش داد که «اگر متقاضی با یک آژانس کاریابی که بابت خدماتش هزینه می‌گیرد سروکار داشته باشد، آژانس باید قراردادی منعقد کند و بدین وسیله با دقت شرایط را بررسی کند، اما اگر خدمات کاریابی که بابتش هزینه پرداخته شده بی‌کیفیت باشد، متقاضی می‌تواند برای دفاع از حقوق مصرف‌کننده از مراجع قانونی کمک بگیرد».

Во ВНИИ^۲ труда (структура Минтруда) сообщили, что «если соискатель имеет дело с агентством по трудоустройству, которое за свои услуги берет оплату, он должен заключить договор и при этом внимательно изучить его условия, однако если оплаченная услуга по трудоустройству оказана некачественно, соискатель может апеллировать к Закону о защите прав потребителя». В пресс-службе Роструда добавили, что «если после подписания трудового договора в процессе трудовой деятельности выясняется, что работодатель не исполняет свои обязательства, то работник может обратиться в инспекцию труда с жалобой на нарушение трудовых прав». Тот факт, что законодательством РФ, к сожалению, не предусмотрена ответственность работодателя за публикацию недостоверной информации в объявлениях о вакансиях и что этим весьма часто пользуются недобросовестные работодатели, подтвердил, ссылаясь на практику, адвокат Тимур Харди.

— Таких работодателей надо привлекать к ответственности, — говорит Тимур Харди. — Однако большинство претендентов сами ничего не предпринимают. Только самая малая часть пытается поговорить с потенциальным работодателем и указать на несоответствие публикации и реального предложения. Но максимум, что можно сделать по поводу публикации, — пожаловаться на нее на площадке размещения, либо, если вы попали туда через центр занятости, — инспектору, который вас туда направил.

سر ویس مطبوعاتى Rostrud افزود که «اگر بعد از امضای قرارداد کاری، حین انجام کار مشخص شود که کارفرما به تعهدات خود عمل نمی کند، کارگر می تواند با شکایت نقض حقوق کاری به مرجع امور مشاغل مراجعه کند». متاسفانه واقعیت امر این است که قانون فدراسیون روسیه مسئولیت کارفرما را در برابر نشر اطلاعات غلط در آگهی های شغلی پیش بینی نمی کند و این مورد که اغلب توسط کارفرمایان بی وجدان استفاده می شود، واقعیتی است که توسط وکیل تیمور هاردی تایید شده است.

به گفته تیمور هاردی: «چنین کارفرمایانی باید در برابر قانون پاسخگو باشند». با این حال اکثر مدعیان خودشان هیچ اقدامی نمی کنند. تنها کوچک ترین بخش از متقاضی ها سعی می کنند با کارفرمایان بالقوه صحبت کنند و به مغایرت بین شرایط آگهی و واقعیت پیشنهاد شده اشاره کنند. اما بیشترین کاری که درباره آگهی ها می توان انجام داد، شکایت به محل قرارگیری آن است یا اگر متقاضی از طریق مرکز کارایی به آن دسترسی پیدا کرده باشد، شکایت را باید از بازرسی کرد که این شغل را به شما پیشنهاد داده است.

Что рассказали россияне

Как показал последний опрос сервиса «Работа.ру» (есть в распоряжении «Известий»), в котором приняли участие 5 тыс. россиян старше 18 лет из всех регионов страны, 74% респондентов признались, что им приходилось сталкиваться с ложью в вакансиях от работодателей. Социологическое изучение мнений выявило, что 79% опрошенных сталкивались с неправдивой информацией в вакансиях о размере заработной платы, а 71% — о списке рабочих обязанностей. Еще 64% отметили, что встречали откровенную ложь об условиях труда, а 45% участников исследования встречали неправдивую информацию об официальном оформлении выплат. 36% опрошенных указали, что работодатели могли преувеличивать в вакансии карьерные перспективы, а 29% респондентов сталкивались с неверной информацией о графике работы. 14% участников исследования отметили, что встречали ложную информацию об оформлении по ТК РФ или о дружном коллективе. 12% опрошенных работодатели обманули информацией о месте работы. Еще 10% респондентов были обмануты информацией о размере соцпакета в компании, а 5% — информацией о командировках.

شهر واندان روسیه در این مورد چه گفته اند

آخرین نظر سنجی های سرویس «Rabota.ru» (زیر مجموعه مجله «ایزوستیا») که در آن ۵ هزار نفر از شهروندان بالای ۱۸ سال روسیه از تمام مناطق کشور شرکت کرده اند، نشان می دهد که ۷۴٪ از پاسخ دهندگان تصدیق کردند که از سوی کارفرمایان خود برای استخدام با دروغ مواجه شدند. یک بررسی جامعه شناختی روی نظرات مشخص کرد که ۷۹٪ از پاسخ دهندگان درباره حقوق پرداختی و ۷۱٪ درباره لیست وظایف شغلی اطلاعات غلط دریافت کرده اند. ۶۴٪ دیگر خاطر نشان کردند که در مورد شرایط کار با یک اشکار روبرو شده اند و ۴۵٪ از شرکت کنندگان در این پژوهش با اطلاعات نادرستی در مورد ثبت رسمی دستمزدها برخورد داشتند. ۳۶٪ از پاسخ دهندگان اشاره کردند که کارفرمایان ممکن است در مورد فرصت های شغلی اغراق کنند و به ۲۹٪ از آنها درباره جدول زمانی کار اطلاعات نادرست داده شده بود. ۱۴٪ شرکت کنندگان پژوهش گفتند که به آنها درباره مجموعه قوانین کار در روسیه^۳ یا گروه دوستانه^۴ در محیط کار دروغ گفته شده. کارفرمایان ۱۲٪ از پاسخ دهندگان درباره محل کارشان آنها را فریب داده اند. ۱۰٪ دیگر درباره مقدار بسته اجتماعی^۵ شرکت و ۵٪ درباره ماموریت ها (سفرهای کاری) فریب خوردند.

۲. ВСЕРОССИЙСКИЙ НАУЧНО-ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКИЙ ИНСТИТУТ ТРУДА

۳. این مجموعه قوانین روابط کار بین کارکنان و کارفرمایان را تعریف می کند.

۴. گروه های یک پارچه که در محل کار تشکیل شده تا همه کارکنان هماهنگ کار کنند و به عملکرد بالایی دست یابند.

۵. بسته اجتماعی، ضمانت های اساسی دولت است که توسط مجموعه قوانین کار در روسیه پیش بینی شده است. بسیاری از کارفرمایان مرخصی، مرخصی استعلاجی و پرداخت به موقع دستمزدها در بسته کارکنان خود قرار می دهند.

— Ошибки в вакансиях у компаний, конечно, могут появиться случайно из-за неграмотной работы с информацией. Работодатель в таких случаях не хочет ввести в заблуждение соискателя и исправляет неточность сразу, как она найдена. Но иногда работодатели пишут ложные сведения преднамеренно, — объяснил «Известиям» коммерческий директор сервиса «Работа.ру» Владимир Корицкий. — Цели могут быть разные. Например, работодатель не хочет платить сотрудникам рыночную зарплату, скрывает реальный график или объем работы. Если у соискателя какие-либо пункты в предложении вызывают недоверие, необходимо уточнить их при общении с работодателем.

По данным опроса «Работа.ру», 38% опрошенных узнавали о том, что информация в вакансии была ложной, уже в ходе собеседования. 21% респондентов отметили, что изучали отзывы сотрудников о компании, чтобы проверить данные из вакансии. 41% участников исследования рассказали, что узнавали об обмане уже после трудоустройства в компанию.

— Частая история, когда работодатель в объявлении указывает доход (с бонусами и премиями), а соискатель понимает это как фиксированный оклад и потом считает, что его обманули. Является ли это случайностью? Нет, конечно, это лукавство, — говорит руководитель проектов отдела маркетинга КА «Визави Консалт» Юлия Лифанова. — Большие цифры и больше соискателей, а на месте можно уже и «доработать». Но признать информацию о намерениях (а объявление о работе всегда только планы — пока не выставлен offer) ложью — практически нереально.

ولادیمیر کوریسکی، مدیر تجاری سرویس Rabota.ru به «ایزوستیا» توضیح داد که البته خطاهای موجود در آگهی‌ها از سوی شرکت‌ها ممکن است اتفاقی و به دلیل بی‌تجربگی کار با اینترنت رخ دهد. در چنین شرایطی کارفرما نمی‌خواهد که متقاضی را به اشتباه بیاندازد و به محض آن که متوجه اشتباه خود شود آن را اصلاح می‌کند. اما گاهی کارفرمایان عمداً اطلاعات غلط وارد می‌کنند. هدف از این کار می‌تواند متفاوت باشد. مثلاً کارفرما نخواهد دستمزد را به قیمت بازار به کارکنان بپردازد و زمان‌بندی واقعی یا حجم کار را پنهان می‌کند. اگر متقاضی به مواردی در پیشنهاد کاری شک داشت باید هنگام صحبت با کارفرما آن‌ها را مشخص کند.

طبق نظر سنجی سایت ۳۸٪ از Rabota.ru پاسخ‌دهندگان در حین مصاحبه متوجه شده بودند که اطلاعات آگهی غیر واقعی است. ۲۱٪ متقاضیان اظهار کردند که نظرات کارکنان را درباره شرکت بررسی کردند تا از صحت اطلاعات آگهی مطمئن شوند. ۴۱٪ شرکت‌کنندگان پژوهش گفتند که بعد از گرفتن شغل در شرکت فهمیدند که فریب خورده‌اند.

یولیا لیفانوا، مدیر پروژه‌های بخش بازاریابی «کا» در شرکت VIZAVI Consult، می‌گوید ماجرای رایجی که رخ می‌دهد این است که کارفرما در آگهی دستمزد (با انعام‌ها و پاداش‌ها) را وارد می‌کند، متقاضی هم خیال می‌کند که این مقدار حقوق ثابت است و سپس فکر می‌کند که فریبش داده‌اند. آیا این تصادفی است؟ البته که نه، این حقه‌بازی است. هر چه ارقام بالاتر، متقاضیان هم بیشتر می‌شوند و هنگام استخدام کارفرما می‌تواند تصمیم بگیرد که چه کسی را استخدام کند یا نکند. اما اینکه اطلاعات آگهی‌ها را دروغ بشماریم تقریباً واقع‌گرایانه نیست (آگهی شغلی همیشه تا زمانی که پیشنهاد داده نشده، تنها طرح به حساب می‌آید).

تاتیانا باسکینا، معاون مدیر کل Ancor در کار با جامعه حرفه‌ای، به نوبه خود اشاره کرد که همیشه هم مسئله بی‌انصافی کارفرما نیست. بلکه بعضی اوقات خود متقاضی بخاطر برداشت اشتباه از اطلاعات آگهی دچار حس فریب خوردگی از سوی یک کارفرمای معتبر مسئول می‌شود. قبل از اینکه به خشم بیاید و اظهار کنید که فریب خورده‌اید، لازم است همه چیز را چک کنید که آیا درست متوجه شده‌اید.

В свою очередь, заместитель генерального директора Ancor по работе с профессиональным сообществом Татьяна Баскина замечает, что далеко не всегда проблема в недобросовестности работодателя. Ведь порой у самого соискателя возникает ложное ощущение обмана из-за ошибочной интерпретации им информации в объявлении о вакансии от надежного и ответственного работодателя. Прежде чем негодовать и заявлять об обмане, необходимо проверить, всё ли вы правильно поняли.

По данным опроса «Работа.ру», 38% опрошенных узнавали о том, что информация в вакансии была ложной, уже в ходе собеседования. 21% респондентов отметили, что изучали отзывы сотрудников о компании, чтобы проверить данные из вакансии. 41% участников исследования рассказали, что узнавали об обмане уже после трудоустройства в компанию.

— Частая история, когда работодатель в объявлении указывает доход (с бонусами и премиями), а соискатель понимает это как фиксированный оклад и потом считает, что его обманули. Является ли это случайностью? Нет, конечно, это лукавство, — говорит руководитель проектов отдела маркетинга КА «Визави Консалт» Юлия Лифанова. — Большие цифры и больше соискателей, а на месте можно уже и «доработать». Но признать информацию о намерениях (а объявление о работе всегда только планы — пока не выставлен offer) ложью — практически нереально.

В свою очередь, заместитель генерального директора Ancor по работе с профессиональным сообществом Татьяна Баскина замечает, что далеко не всегда проблема в недобросовестности работодателя. Ведь порой у самого соискателя возникает ложное ощущение обмана из-за ошибочной интерпретации им информации в объявлении о вакансии от надежного и ответственного работодателя. Прежде чем негодовать и заявлять об обмане, необходимо проверить, всё ли вы правильно поняли.

یکاترینا کاتایوا، متخصص منابع انسانی دانشگاه مالی-حقوقی مسکو، تأکید می‌کند که تعدادی از کارفرمایان اغلب در مورد کسر مالیات از حقوق سکوت می‌کنند، بنابراین مهم است که متقاضی میزان کل مبلغی را که به عنوان حقوق دریافت می‌کند را معلوم کند.

تاتیانا باسکینا اطمینان می‌دهد که آگهی‌های شغلی بدون درج دستمزد به هیچ وجه بی‌دلیل نباید نادرست و مورد دار تلقی شوند. آن‌ها نمی‌خواهند این اطلاعات را نه در بین کارکنان خود و نه در میان رقبا فاش کنند. این یک امر عادی است که میزان دستمزد را بر اساس تجربه داوطلب بررسی کنند.

HR-специалист Московского финансово-юридического университета МФЮА Екатерина Катаева подчеркивает, что ряд работодателей стремятся довольно часто умалчивать про удержание налога, поэтому важно, чтобы соискатель уточнял, какая итоговая сумма будет начислена в качестве зарплаты.

— Что касается объявлений без указания зарплаты, их ни в коем случае не стоит огульно относить к недобросовестным — успокаивает Татьяна Баскина. — Не хотят разглашать эту информацию ни среди своих сотрудников, ни среди конкурентов. Обсуждение уровня вознаграждения в зависимости от опыта кандидата — нормальная практика.

Правила хорошего рекрутинга

Соискателю лучше проявить бдительность уже на этапе мониторинга вакансий. «Сказочные» варианты с зарплатой выше рыночной, необременительными обязанностями, хорошей атмосферой и т. д. надо проверять особенно тщательно, объясняет генеральный директор рекрутингового агентства ProfiStaff Ирина Никулина.

— Например, на сайтах с отзывами о работодателях, либо изучить информацию о бизнесе, которую можно найти в открытых источниках, — говорит Ирина Никулина. — Также полезно почитать отзывы, узнать о ценностях компании, что для компании важно, что не важно. Например опоздания, дресс-код, график работы и т. д. На собеседовании нужно задавать больше вопросов, сопоставлять и анализировать полученную информацию.

— Самый надежный способ уберечь себя от обмана со стороны работодателя — оформить свои рабочие отношения с компанией через официальный трудовой договор, — говорит старший менеджер по развитию бизнеса Coleman Services Екатерина Панова. — Перед подписанием его следует тщательно изучить на предмет того, чтобы все важные для вас договоренности с работодателем были в нем учтены и зафиксированы. Если кандидат трудоустроился в компанию и ему пообещали часть заработной платы выплачивать в виде премии, но не зафиксировали это в трудовом договоре, то человек изначально должен понимать, что идет на риск.

قوانین خوب استخدام

ایرینا نیکولینا، مدیر عامل آژانس استخدامی ProfiStaff، توضیح می دهد که بهتر است متقاضی در مرحله نظارت بر آگهی های استخدام هوشیار باشد؛ موارد به اصطلاح خیلی ایده آل با دستمزدها بالاتر از بازار، مسؤلیت های کاری آسان، فضای خوب و غیره باید به دقت بررسی شوند.

ایرینا نیکولینا اضافه کرده به عنوان مثال، سایت هایی که نظرات درباره کارفرمایان ثبت شده یا اطلاعاتی مربوط به کسب و کار وجود دارد را بررسی کنند که می توان در منابع آزاد آن ها را یافت. همچنین خواندن نظرات، اطلاع درباره ارزش های شرکت، آنچه برای شرکت مهم است و آنچه که مهم نیست به کار می آید. مثلاً تاخیر، دستورالعمل پوشش، برنامه کاری و غیره. در طول مصاحبه، باید سوالات بیشتری بپرسید، اطلاعات دریافتی را مقایسه و تحلیل کنید.

یکاترینا پانووا، مدیر ارشد توسعه کسب و کار در Coleman Services می گوید که مطمئن ترین راه برای محافظت از خود در برابر تقلب کارفرما این است که روابط کاری خود را با شرکت از طریق یک قرارداد کاری رسمی ثبت کنید. قبل از امضای آن، باید آن بندهایی را که تمام توافقی های مهم برای شما با کارفرما در نظر گرفته شده و در آن ثبت شده به دقت مطالعه کنید. اگر یک متقاضی در یک شرکت شغلی پیدا کند و به او قول داده شود بخشی از حقوق را به عنوان پاداش پرداخت می شود و اما این در قرارداد کاری ثبت نشده باشد، از همان ابتدا شخص باید بداند که ریسک می کند.

به گفته ایشان، حین امضای قرارداد کاری اغلب تنها چیزی که کارمند را در سندان نگران می کند، بخش دستمزد است. با این حال، چنین بی ملاحظگی می تواند در آینده برای او گران تمام شود. یکاترینا پانووا اکیدا توصیه می کند که سایر مفاد قرارداد کاری را با دقت مطالعه کنید. واقعیت این است که موافقت های اولیه در مورد شرایط کار که با کارفرما در مصاحبه مورد بحث قرار گرفته، می تواند به طرق مختلف در متن قرارداد کار منعکس شود. یا مثلاً درباره مهارت های شما در مصاحبه صحبت شده باشد در حالی که توجهی به مسائلی مثل برنامه ساعت کاری و مسؤلیت های شغلی نشده باشد.

По ее словам, при подписании трудового договора нередко единственное, что волнует будущего работника в документе, — это раздел об оплате труда. Однако такое легкомыслие может впоследствии дорого стоить. Екатерина Панова настоятельно рекомендует внимательно изучить и другие положения трудового договора. Дело в том, что предварительные договоренности об условиях работы, которые обсуждались с работодателем на собеседовании, могут по-разному быть отражены в тексте трудового договора. Или, например, на собеседовании обсуждалась ваша квалификация, при этом без внимания остались вопросы режима рабочего времени и трудовых обязанностей.

— Именно поэтому, в трудовом договоре необходимо подробно закрепить все условия трудовых отношений между работником и работодателем, чтобы впоследствии избежать споров и недопонимания, — говорит Екатерина Панова.

— Некоторые условия трудового договора, на которые, по нашему мнению, стоит обратить внимание до его подписания: срок трудового договора, испытательный срок, характер работы.

Если объявленные условия не соблюдаются в компании, то с большой вероятностью будет отклонено предложение официального офера (трудового договора), что говорит о непорядочности приглашающей стороны и должно насторожить работника в выборе данной компании, указывает директор по персоналу SBS Consulting Анастасия Усанова.

— Рекомендую помимо внимательного изучения сайта компании зайти на социальные страницы, изучить, чем живет компания и о чем пишут сотрудники, — говорит Анастасия Усанова. — На любом сайте работодателя так или иначе упоминаются фамилии руководства и ведущих сотрудников, а профили в соцсетях расскажут о том, как сами сотрудники реагируют на компанию, делятся ли своими профессиональными успехами, говорят ли о рабочей жизни.

Как правило, в компаниях с хорошей атмосферой есть коллективные фото с корпоративных мероприятий, отмечают успехи команды, делятся достижениями работников, а это многое говорит о порядочности руководства и здоровом коллективе, а значит, и предложенные условия будут выполнены, заключила Анастасия Усанова.

29 июля 2021

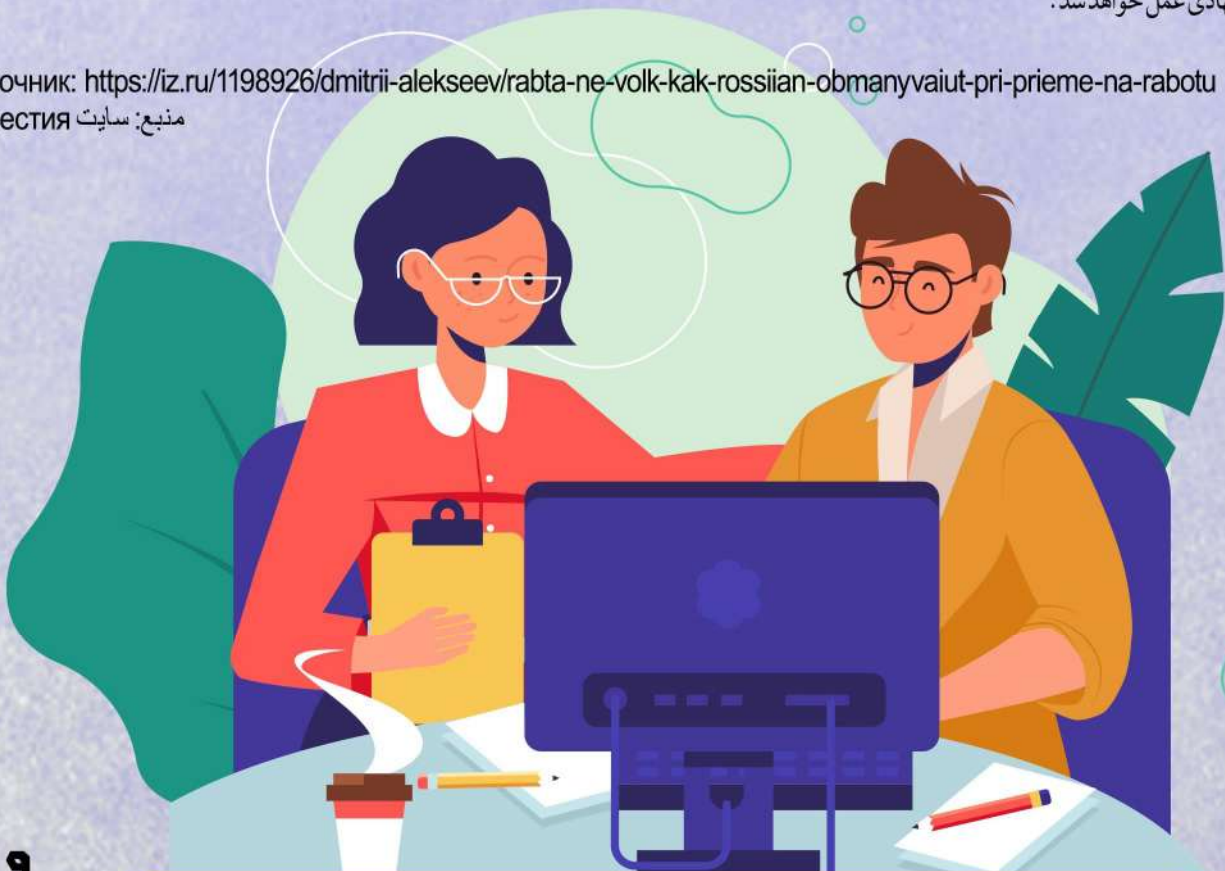
يکاترينا پانوا اظهار داشت که مخصوصاً به همین دلیل است که باید در قرارداد کاری همه شرایط روابط کاری بین کارمند و کارفرما به تفصیل مشخص شود تا از اختلافات و سوء تفاهم‌ها در آینده جلوگیری شود. بعضی شرایط قرارداد کاری که به نظر ما قبل از امضا باید به آن توجه کرد: مدت قرارداد کاری، دوره آزمایشی و ماهیت کار است.

آناستاسیا اوسانووا، مدیر منابع انسانی SBS Consulting، اشاره کرد: اگر شرایط ذکر شده در شرکت بر آورده نشود، به احتمال زیاد سند پیشنهاد کار (قرارداد کاری) لغو می شود که نشانه‌هنده نادرستی طرف دعوت کننده است و کارمند را در انتخاب آن شرکت باید هوشیار کرد.

آناستاسیا اوسانووا ذکر کرد: «من توصیه می کنم علاوه بر مطالعه دقیق وب سایت شرکت، به صفحات اجتماعی بروید، سیر فعالیت شرکت را مطالعه کنید و اینکه کارکنان درباره آن چه می نویسند را مطالعه کنید. در هر کدام از سایت های کارفرما نام مدیران و کارکنان برجسته به طریقی درج می شود و نمایه های شبکه های اجتماعی در مورد نحوه واکنش کارکنان به شرکت، موفقیت های شغلی آنها، از زندگی شغلی در آن موقعیت اطلاعاتی بهتان می دهد».

آناستاسیا اوسانووا این طور نتیجه گیری کرد که معمولاً شرکت هایی با فضای خوب عکس های دسته جمعی از رویدادهای شرکت دارند، موفقیت تیم را جشن می گیرند، دستاوردهای کارکنان را به اشتراک می گذارند و این چیزهای زیادی در مورد درست کاری مدیریت و تیم سالم نشان می دهد و به آن معنی است که به شرایط پیشنهادی عمل خواهد شد.

Источник: <https://iz.ru/1198926/dmitrii-alekseev/rabta-ne-volk-kak-rossiiian-obmanyvaiut-pri-prieme-na-rabotu> ۲۹ ژوئیه ۲۰۲۱
منبع: سایت Известия

СТАДИОН «ЛУЖНИКИ»

СТАДИОН «ЛУЖНИКИ» – легендарный стадион России

Лужники – одна из старых местностей Москвы. Ее главной достопримечательностью стал стадион Лужники, расположенный будто на дне огромной чаши. Уникальный спортивный комплекс «Лужники» – главный символ Москвы – видел любой человек, который хоть как-то связан со спортом.

Название Лужники берет начало от слова «лужник» – «небольшой луг, луговина среди луж, озерков». Территория Лужников раньше была покрыта лугом, который в половодье затапливала Москва-река. После спада воды оставалось много луж-озерков. Из-за опасности военных вторжений и угрозы практически ежегодных наводнений этот низинный берег застраивали медленно. Но в XX веке облик Лужников изменился. В 1952 советские спортсмены впервые после войны приняли участие в Олимпиаде. Требованиям проектировщиков в полной мере отвечали Лужники. Строительство комплекса спортивных сооружений в Москве началось в марте 1955 года под кураторством первого секретаря Московского горкома КПСС Екатерины Фурцевой. Большую спортивную арену строили 450 дней строители-добровольцы со всего Советского Союза. После этого правительство СССР решило построить в Москве стадион по мировым стандартам.

31 июля 1956 года, в день начала Спартакиады народов СССР, посреди зеленого массива в Лужниках открылся самый крупный тогда в Европе стадион. Его всего за полтора года построили архитекторы И.Е. Рожин, Н.Н. Уллас, А.Ф. Хряков, А.В. Власов, инженеры В.Н. Насонов, Н.М. Резников, В.П. Поликарпов. Труд был колоссальный: чтобы избежать затопления, уровень местности подняли в среднем на 1,5 метра, а материалы для строительства везли со всей страны. С территории убрали ветхое жилье и церковь, 8 тысяч жителей Лужников получили новые квартиры.

В Лужниках появился настоящий спортивный город. Помимо Большой спортивной арены в комплекс вошли Малая арена, Дворец спорта, плавательный бассейн и несколько открытых спортивных площадок. Этих сооружений было достаточно для соревнований и тренировок по 20 видам спорта. Позже появились спортивный городок, легкоатлетические ядра, футбольные поля, теннисные корты, гольф-поле, гостиница, административные здания. В этом, пожалуй, и кроется секрет популярности стадиона среди москвичей и гостей города.

Спортивный триумф советских спортсменов, завоевавших 22 медали высшего достоинства на Летней Олимпиаде 1952 года, подвигнул Совмин СССР в декабре 1954 года принять решение о строительстве в Лужниках главного стадиона страны. Новые рекорды спортсменов требовали современного спортивного комплекса.

В 1957 году в Лужниках состоялось торжественное открытие Всемирного фестиваля молодежи и студентов. Здесь проходили Олимпиада-80, 7 спартакиад, чемпионаты мира и Европы по различным видам спорта, финалы Кубка УЕФА, Лиги чемпионов, а также важнейшие матчи сборной страны.

Требования к спортивному сооружению

Стадион был должен:

соответствовать мировым стандартам;

быть тренировочной базой для спортсменов;

давать возможность проведения всесоюзных и мировых соревнований.

Проектируя главную спортивную арену страны, архитекторы под управлением Александра Власова выбрали место возведения, отвечающее определенным требованиям:

обширная территория;

близость к центру столицы;

зеленая зона;

транспортная доступность.

ورزشگاه لوژنیکی

لوژنیکی - ورزشگاه افسانه ای روسیه

لوژنیکی یکی از قدیمی ترین مناطق مسکو است. جاذبه اصلی آن ورزشگاه لوژنیکی است که گویی در انتهای یک کاسه بزرگ قرار دارد. این مکان مجموعه ورزشی منحصر به فردی است که سمبل اصلی مسکو به شمار می آید و توسط هر فردی که به نوعی با ورزش ارتباط دارد بازدید شده است.

نام لوژنیکی از کلمه "Лужник" به معنی چمنزار کوچک، علفزار در میان آبگیرها و دریاچه‌ها، سرچشمه می‌گیرد. قلمرو ورزشگاه لوژنیکی در ابتدا پوشیده از چمنزار بود که در جریان سیلاب رودخانه مسکو آن را آب فراگرفت. پس از نشست آب، گودال‌های زیادی باقی مانده بود. به دلیل خطر حمله نظامی و تهدید سیل سالیانه، این ساحل کم ارتفاع به آرامی ساخته شد. و اما در قرن بیستم ظاهر ورزشگاه لوژنیکی تغییر کرد.

در سال ۱۹۵۲، ورزشکاران شوروی برای اولین بار پس از جنگ در المپیک شرکت کردند. ساخت مجموعه ورزشی در مسکو در مارس ۱۹۵۵ تحت نظارت دبیر اول کمیته شهر مسکو حزب کمونیست اتحاد جماهیر شوروی یکتا ترینا فورتنسوا آغاز شد. ساخت این ورزشگاه بزرگ توسط سازندگان داوطلب از سراسر اتحاد جماهیر شوروی ۴۵۰ روز به طول انجامید. در ۳۱ ژوئیه ۱۹۵۶، در روز شروع جشنواره ورزشی اتحاد جماهیر شوروی، بزرگ‌ترین ورزشگاه آن زمان اروپا در وسط توده سبز در لوژنیکی افتتاح شد. این ساختمان تنها در یک سال و نیم توسط معماران روزین، اولاس، خریاکف، ولاسوف، و مهندسین ناسوف، رزیکوف، پولیکاریوف ساخته شد. این یک فعالیت فوق العاده بود که برای جلوگیری از سیلاب، سطح زمین به طور متوسط ۱.۵ متر افزایش یافت و مصالح ساختمانی از سراسر کشور تامین گشت. لوژنیکی به طور کامل نیازهای طراحان را برآورده ساخت. مسکن مخروطی و کلیسا از این قلمرو برداشته شد، هشت هزار نفر از ساکنان لوژنیکی آپارتمان‌های جدید دریافت کردند.

و اینک یک شهر ورزشی فوق العاده در لوژنیکی ظاهر شده است. این مجموعه علاوه بر ورزشگاه بزرگ ورزشی، شامل ورزشگاه کوچک، کاخ ورزش، استخر و چندین زمین ورزشی در فضای باز است. این ساختارها برای مسابقات و تمرین در بیست رشته ورزشی کافی بود. بعدها، شهرک ورزشی، زمین‌های دو و میدانی، زمین‌های فوتبال، زمین‌های تنیس، زمین گلف، هتل و ساختمان‌های اداری نه تنها برای ورزشکاران بلکه برای مردم عادی نیز در نظر گرفته شد. شاید همین راز محبوبیت ورزشگاه لوژنیکی در میان مسکو و میهمانان شهر باشد.

در سال ۱۹۵۷، افتتاحیه بزرگ جشنواره جهانی جوانان و دانشجویان در لوژنیکی انجام شد. این مکان میزبان المپیک دهه هشتاد، هفت جشنواره ورزشی، مسابقات قهرمانی جهان و اروپا در ورزش‌های مختلف، جام یوفا و فینال لیگ قهرمانان و همچنین مهم‌ترین مسابقات تیم ملی بود.

پیروزی ورزشکاران شوروی، که ۲۲ مدال با بالاترین مقام را در المپیک تابستانی سال ۱۹۵۲ کسب کردند، باعث شد تا شورای وزیران اتحاد جماهیر شوروی در دسامبر سال ۱۹۵۴ در مورد ساخت ورزشگاه لوژنیکی به عنوان ورزشگاه اصلی کشور مطابق با استانداردهای جهانی تصمیم‌گیری کند. رکوردهای جدید ورزشکاران نیازمند مجموعه ورزشی مدرن بود.

شرایط مورد نیاز برای یک مرکز ورزشی به شرح زیر است:

ورزشگاه می‌بایست مطابق استانداردهای بین‌المللی باشد و به عنوان پایگاه آموزشی برای ورزشکاران و امکان برگزاری مسابقات اتحادیه ای و جهانی را داشته باشد.

هنگام طراحی عرصه اصلی ورزشی کشور، معماران تحت سرپرستی الکساندر ولاسوف یک محل ساخت و ساز را انتخاب کردند که دارای شرایط خاص زیر بود:

قلمرو وسیع

نزدیکی به مرکز پایتخت

دارای فضای سبز

دسترسی آسان به حمل و نقل

Спортивная история «Лужников»

Стадион «Лужники» богат спортивной историей. После открытия комплекс работал под девизом: «Мы открыты для всех и всегда». На любимый стадион ежедневно приходили тысячи москвичей. В 1957 году в «Лужниках» по уникальной программе начали заниматься спортом люди пожилого возраста. В группах общефизической подготовки занимались школьники, студенты, рабочие и пенсионеры.

До сих пор в «Лужниках» активно работают новые оздоровительные спортивные программы. Многие из них признаны уникальными и внедряются за рубежом.

В Советскую эпоху здесь проводились Всесоюзные Спартакиады, мировые и европейские чемпионаты, молодежные фестивали и Игры доброй воли, а также XXII летние Олимпийские игры. Здесь выросло поколение чемпионов, спортсмены соревновались по 20 видам спорта, включая хоккей и легкую атлетику, устанавливая мировые рекорды.

С 1957 года в Лужниках работает Музей спорта. В 1958 году, когда построили Спортивный городок, здесь развивается детский и юношеский спорт. С 90-х годов в Лужниках празднуются Дни физкультурника, выступают зарубежные артисты.

История стадиона «Лужники» не всегда была радужной. В 90-е годы на арене устроили вещевой рынок, по которому бродили банды рэкетиров, собиравшие дань с предпринимателей.

20 октября 1982 года во время матча за кубок УЕФА между московским «Спартаком» и командой из Голландии «Хаарлемом» произошла трагедия. «Спартак» проигрывал. Зрители, разочаровавшись в игре любимой команды, покидали стадион, не дождавшись конца матча. На последних минутах москвичи забили гол, и зрители, бросившись назад, падали на обледеневших ступенях.

В 1990 году на Большой арене состоялось выступление группы «Кино». Оно осталось в истории как самый массовый концерт российской группы. На стадионе находились 85 тысяч человек. Это стало последним выступлением Виктора Цоя. Тогда же в последний раз зажглось пламя в чаше олимпийского огня. Есть в истории Лужников и печальная страница: 20 октября 1982 года произошла массовая давка на Большой спортивной арене в конце матча между футбольными клубами «Спартак» Москва (СССР) и «Хаарлем» (Нидерланды). Тогда погибли 66 человек. Это давка стала самым трагическим случаем в истории советского и российского спорта. В начавшейся давке погибло более 66 человек. В те времена об этом не сообщалось на официальном уровне: в Советском Союзе «не могла» и «не должна» была произойти подобная трагедия.

В 1990 году на стадионе «Лужники» с последним концертом выступил основатель группы «Кино» Виктор Цой. В мае 2008 года стадиону доверили принимать финал Лиги чемпионов, в котором сошлись два английских клуба: «Манчестер Юнайтед» и «Челси». В этом же году «Лужникам» присвоена высшая категория – «Элитный стадион»: у арены появилось право на проведение финальных поединков в чемпионатах Европы по футболу и финалов Лиги Чемпионов УЕФА.

Спортивная арена Лужников реконструировалась четыре раза, последняя реконструкция, приуроченная к Чемпионату мира по футболу 2018 года, сделала главный стадион уникальным техническим сооружением.

«Лужники» не соответствовали требованиям Международной федерации футбола по вместимости, безопасности и комфорту. Применяв новейшие инженерные технологии, спортивный комплекс модернизировали. Выгодный вариант проекта предполагал заменить историческую арену новейшим спортивным сооружением с оригинальным дизайном. Власти Москвы отказались от сноса стадиона, фасад сохранен, внешний вид здания не изменился.

Сейчас, помимо спортивных, Лужники принимают концертные и культурно-зрелищные мероприятия. Окружает стадион парк с аллеей славы выдающихся спортсменов России.

Стадион «Лужники» в наши дни

Стадион «Лужники» – домашняя арена московского «Спартака», здесь проводят домашние официальные матчи сборные команды России по футболу. Обновленный комплекс посещают 5 млн человек в год. На входе и выходе в комплекс в дни проведения массовых мероприятий нет пробок.

На стадионе – уникальная система «Периметр безопасности», основной принцип которой – переход от безопасности отдельных объектов к безопасности всей территории. Вокруг комплекса – 7 пешеходных и 6 транспортных КПП с современной системой досмотра. На территории – 3300 камер с системой распознавания лиц.

تاریخچه ورزشگاه "لوژنیکی"

استادیوم لوژنیکی از نظر تاریخ ورزش غنی است. پس از افتتاح، این مجموعه با شعار «ما برای همه و همیشه باز هستیم» به فعالیت خود ادامه داد. روزانه هزاران نفر از اهالی مسکو به ورزشگاه مورد علاقه خود می آمدند. در سال ۱۹۵۷، افراد مسن طبق برنامه ای منحصر به فرد شروع به ورزش در لوژنیکی کردند.

دانش آموزان، دانشجویان، کارگران و بازنشستگان در گروه های عمومی تربیت بدنی مشغول بودند. تاکنون، برنامه های ورزشی جدید در جهت بهبود سلامت به طور فعال در لوژنیکی فعالیت می کنند. بسیاری از این برنامه ها منحصر به فرد شناخته شده و در خارج از کشور نیز اجرا می شوند. در دوران اتحاد جماهیر شوروی، بازی های جشنواره ورزشی اتحادیه، مسابقات قهرمانی جهان و اروپا، فستیوال جوانان و همچنین بیست و دومین بازی های المپیک تابستانی در اینجا برگزار شد. نسلی از قهرمانان در اینجا رشد کردند، ورزشکاران در بیست رشته ورزشی از جمله هاکی و دو میدانی شرکت کردند و رکوردهای جهانی ثبت نمودند.

موزه ورزش از سال ۱۹۵۷ در لوژنیکی فعالیت می کند. در سال ۱۹۵۸، هنگامی که شهرک ورزشی ساخته شد، ورزش های کودکان و نوجوانان در اینجا گسترش یافت. از دهه ۹۰، روز ورزشکار در لوژنیکی جشن گرفته می شود و هنرمندان خارجی در آنجا اجرا می کنند.

تاریخچه ورزشگاه لوژنیکی همیشه گلگون و رنگین نبوده است. در دهه ۹۰، یک بازار پوشاک در این عرصه راه اندازی شد، که از طریق آن گروه های راکت باز پرسه می زدند و از کارآفرینان تقدیر می کردند.

یک صحنه غم انگیز در تاریخ لوژنیکی وجود دارد. در ۲۰ اکتبر سال ۱۹۸۲، در دیدار جام یوفا بین اسپارتاکوس مسکو و تیم هلندی هارلم، یک فاجعه و درگیری شدید رخ داد. اسپارتاکوس رو به شکست بود. تماشاگران که از بازی تیم مورد علاقه خود ناامید شده بودند بدون انتظار برای پایان بازی ورزشگاه را ترک کردند. در دقایق پایانی، تیم مسکو یک گل به ثمر رساند و بین تماشاگران درگیری رخ داد. در ابتدای درگیری، حدود ۶۶ نفر جان باختند. در آن روزها، این خبر به شکل رسمی گزارش نمی شد؛ زیرا در اتحاد جماهیر شوروی، چنین فاجعه ای «نمی توانست» و «نمی بایست» رخ داده باشد. این فاجعه غم انگیزترین رویداد در تاریخ ورزش شوروی و روسیه بود.

در سال ۱۹۹۰، بنیان گذار گروه کینو، ویکتور تسوی، آخرین کنسرت خود را در ورزشگاه لوژنیکی برگزار کرد. این کنسرت به عنوان بزرگ ترین کنسرت گروه روسی در تاریخ باقی ماند. ۸۵ هزار نفر در ورزشگاه حضور داشتند. در همان زمان شعله ای در کاسه آتش المپیک نیز روشن شد.

در ماه می ۲۰۰۸، ورزشگاه موظف به میزبانی فینال لیگ قهرمانان شد، که در آن دو باشگاه انگلیسی منچستر یونایتد و چلسی با هم دیدار کردند. در همان سال، لوژنیکی بالاترین رده به نام ورزشگاه نخبگان را دریافت نمود، و این عرصه در حال حاضر حق میزبانی دیدارهای نهایی در مسابقات فوتبال اروپا و فینال لیگ قهرمانان یوفا (انجمن اتحادیه فوتبال اروپا) را دارد.

برای میزبانی جام جهانی فوتبال، ورزشگاه لوژنیکی در سالهای ۲۰۱۸-۲۰۱۴ تحت بازسازی اساسی قرار گرفت.

طراحی مجدد ورزشگاه، حفظ نمای آن و در عین حال تبدیل عرصه ورزش به پیچیده ترین ساختار مهندسی و تکنولوژیکی یک تصمیم بسیار جسورانه است. وظیفه بازسازی، که در پاییز ۲۰۱۳ توسعه یافت، ایجاد شرایط راحت جهت تماشای مسابقه برای هواداران است. این پروژه که در سال ۲۰۱۷ به اتمام رسید، صد درصد مجموعه المپیک را تحت تاثیر قرار میداد. مساحت سایت ۱۶۰ هکتار و مساحت کل ۲۲۱۰۰۰ متر مربع میباشد. ورزشگاه بدون حاشیه های سازنده ایجاد شده است، نمای آن دارا تکیه گاه های عمودی بزرگ مشابه ستون میباشد. سکوهای ورزشگاه با حروف مشخص شده و مقابل چهار نقطه اصلی جهان است.

ورزشگاه لوژنیکی چهار مرتبه بازسازی شده است؛ آخرین بازسازی، همزمان با جام جهانی فوتبال ۲۰۱۸، ورزشگاه اصلی را به یک ساختار فنی منحصر به فرد تبدیل کرد. لوژنیکی از نقطه نظر ظرفیت، ایمنی و راحتی نیازهای فدراسیون بین المللی فوتبال را برآورده نمی کرد. سپس با استفاده از به روزترین فناوری های مهندسی، به مجموعه ورزشی مدرن تبدیل شد. و ظرفیت آن به تعداد سه هزار صندلی افزایش یافت.

یک گزینه سودآور این پروژه جایگزینی عرصه تاریخی با جدیدترین مرکز ورزشی طبق طراحی خاص بود. مقامات مسکو از تخریب ورزشگاه خودداری کردند، نما حفظ شد و ظاهر ساختمان تغییر نکرد.

در حال حاضر علاوه بر ورزش، لوژنیکی میزبان رویدادهای کنسرت، فرهنگی و سرگرمی است. این استادیوم توسط پارکی از افتخارات ورزشکاران برجسته روسی احاطه شده است.

ورزشگاه امروزی لوژنیکی

ورزشگاه لوژنیکی عرصه خانگی اسپارتاکوس مسکو است، که تیم های ملی فوتبال روسیه مسابقات داخلی رسمی را در آنجا برگزار می کنند. از این مجموعه بازسازی شده سالانه پنج میلیون نفر بازدید می کنند. در روزهای رویدادهای عمومی هیچ گونه ترافیکی در ورودی و خروجی مجموعه وجود ندارد.

استادیوم دارای یک سیستم «محیط امنیتی» منحصر به فرد است که وظیفه اصلی آن انتقال از امنیت تأسیسات فردی به امنیت کل قلمرو است. در اطراف مجتمع هفت نقطه عابر پیاده و شش ایست بازرسی حمل و نقل با سیستم بازرسی مدرن وجود دارد. همچنین ۳۳۰۰ دوربین دارای سیستم تشخیص چهره وجود دارد.

Музей спортивных достижений

Музей Советского и Российского спорта, расположенный под трибуной С, основан в 1957 году. Среди его 25 тысяч экспонатов – керамическое блюдо, выполненное Пикассо и древний инструмент для вхождения в медитацию, которые принадлежали китайскому императору.

В экспозиции музея – медали, полученные на Олимпиадах, Чемпионатах Мира и Европы, вещи, принадлежащие звездам мирового спорта, а также драгоценные подарки иностранных делегаций. Основная часть экспонатов относится к 1980 году, когда над «Лужниками» взлетел Олимпийский Мишка.

موزه دستاوردهای ورزشی

موزه ورزش‌های اتحاد جماهیر شوروی و روسیه، واقع در زیر سکوی C، در سال ۱۹۵۷ تاسیس شد. در میان ۲۵۰۰۰ نمایشگاه آن یک ظرف سرامیکی ساخت پیکاسو و یک سازه باستانی جهت مدیتیشن که متعلق به امپراتور چین بوده است، وجود دارد.

نمایشگاه این موزه شامل مدال‌های دریافت شده در المپیک، مسابقات جهانی و اروپا، وسایل متعلق به ستارگان ورزش‌های جهان، و همچنین هدایای گرانبهای هیئت‌های خارجی است. قدمت بخش اصلی نمایشگاه‌ها به سال ۱۹۸۰ برمی‌گردد، زمانی که خرس المپیک بر فراز ورزشگاه لوژنیکی حرکت کرد.

منبع:

<https://liveinmsk.ru/places/doma/luzhniki>

<https://architectureguru.ru/luzhniki-stadium-in-moscow/>

لنین (اولیانوف) Владимир Ильич

لنین (اولیانوف) ولادیمیر ایلیچ

Владимир Ленин (настоящая фамилия Ульянов) родился в 1870 г. в Симбирске в семье инспектора народных училищ. В 1879-1887 гг. Владимир учился в гимназии и окончил ее с золотой медалью. Александр Ульянов, старший сын в семье, был активным революционером-народовольцем и образцом для подражания младшему брату. В 1887 г. Александр был казнен за подготовку покушения на жизнь императора Александра III. В этом же году В.И. Ульянов поступил на юридический факультет Казанского университета, но вскоре был отчислен без права восстановления за участие в деятельности нелегального кружка Богораза.

В 1891 г. В. Ульянов экстерном окончил юридический факультет Санкт-Петербургского университета. В это же время он работает над своей первой книгой «Что такое «друзья народа» и как они воюют против социал-демократов?». В 1895 г. Ульянов-Ленин принимает активное участие в создании Петербургского «Союза борьбы за освобождение рабочего класса». За эту деятельность В.И. Ленин был сослан на три года в село Шушенское Енисейской губернии. В 1900 г. он вынужден был уехать в Западную Европу, где издавал первую общерусскую нелегальную марксистскую газету «Искра». В 1903 г. на II съезде российских социал-демократов в результате раскола на меньшевиков и большевиков В.И. Ленин возглавил «большинство», создав затем большевистскую партию.

Во время первой русской революции 1905-1907 гг. он нелегально жил в Петербурге, координируя действия левых сил. В 1907 г. Ленину повторно пришлось выехать из России на этот раз на 10 лет.

ولادیمیر لنین (نام واقعی اولیانوف) در سال ۱۸۷۰ در سیمبیرسک در خانوادهٔ بازرس مدارس دولتی متولد شد.

در سال ۱۸۷۹-۱۸۸۷ ولادیمیر در سالن بدن‌سازی تحصیل کرد و با مدال طلا فارغ‌التحصیل شد. الکساندر اولیانوف، پسر بزرگ خانواده، انقلابی فعال و الگویی برای برادر کوچک‌ترش بود. در سال ۱۸۸۷، اسکندر به دلیل برنامه‌ریزی برای تلاش برای امپراتور اسکندر سوم اعدام شد. در همان سال اولیانوف وارد دانشکده حقوق دانشگاه کازان شد، اما به زودی بدون حق اعاده به دلیل مشارکت در فعالیت‌های حلقه غیرقانونی بوگوراز اخراج شد.

در سال ۱۸۹۱ ولادیمیر اولیانوف از دانشکدهٔ حقوق دانشگاه سن‌پترزبورگ به عنوان دانشجوی خارجی فارغ‌التحصیل شد.

در همان زمان، او روی اولین کتاب خود با عنوان «دوستان مردم چیست و چگونه با سوسیال‌دموکرات‌ها مبارزه می‌کنند؟» کار می‌کند.

در سال ۱۸۹۵ اولیانوف لنین در ایجاد اتحادیهٔ سنت‌پترزبورگ مبارزه برای آزادی طبقه‌کارگر مشارکت فعال داشت.

برای این فعالیت لنین به مدت سه سال به روستای شوشنسکویه در استان ینیسکی تبعید شد. در سال ۱۹۰۰ او مجبور شد به اروپای غربی برود، جایی که اولین روزنامهٔ غیرقانونی مارکسیستی روسیه به نام ایسکارا منتشر کرد.

در سال ۱۹۰۳، در دومین کنگرهٔ سوسیال‌دموکرات‌های روسیه، در نتیجهٔ تجزیه به منشویک‌ها و بلشویک‌ها لنین ریاست «اکثریت» را بر عهده داشت و سپس حزب بلشویک را ایجاد کرد.

در جریان اولین انقلاب روسیه ۱۹۰۵-۱۹۰۷ او به طور غیرقانونی در سنت‌پترزبورگ زندگی می‌کرد و اقدامات نیروهای چپ را هماهنگ می‌کرد. در سال ۱۹۰۷، لنین مجبور شد دوباره، و این بار به مدت ۱۰ سال روسیه را ترک کند.

در طول جنگ جهانی اول، او ایدهٔ شکست دولت ملی را مطرح کرد که اگر در سراسر اروپا اجرا شود مطمئناً به پیروزی انقلاب سوسیالیستی و طبقه‌کارگر منجر می‌شود.

از آوریل ۱۹۱۷ در پتروگراد، لنین یکی از سازمان‌دهندگان و رهبران اصلی قیام مسلحانه اکتبر و استقرار قدرت شوروی می‌شود.

به دستور شخص او، در ۳۱ اکتبر و ۲ نوامبر ۱۹۱۷، گروهی از ملوانان، سربازان و گارد سرخ از پتروگراد به مسکو اعزام شدند که انتقال قدرت به شوروی در مسکو را تضمین کردند.

در ۲۵ اکتبر ۱۹۱۷، دولت سرنگون شد و قدرت در مناطق مرکزی کشور به دست بلشویک‌ها رسید. تا سال ۱۹۲۲، لنین رهبر نیروهای بلشویک در جنگ داخلی بود.

با به قدرت رسیدن بلشویک‌ها به سرپرستی لنین نوع جدیدی از دولت را ایجاد کرد که هدف آن تحریک اولین دستاورد انقلاب سوسیالیستی جهان بود.

برخلاف جناح اروپایی سوسیال‌دموکراسی، بلشویک‌ها رادیکال بودند و امکان اصلاح سرمایه‌داری را رد کردند.

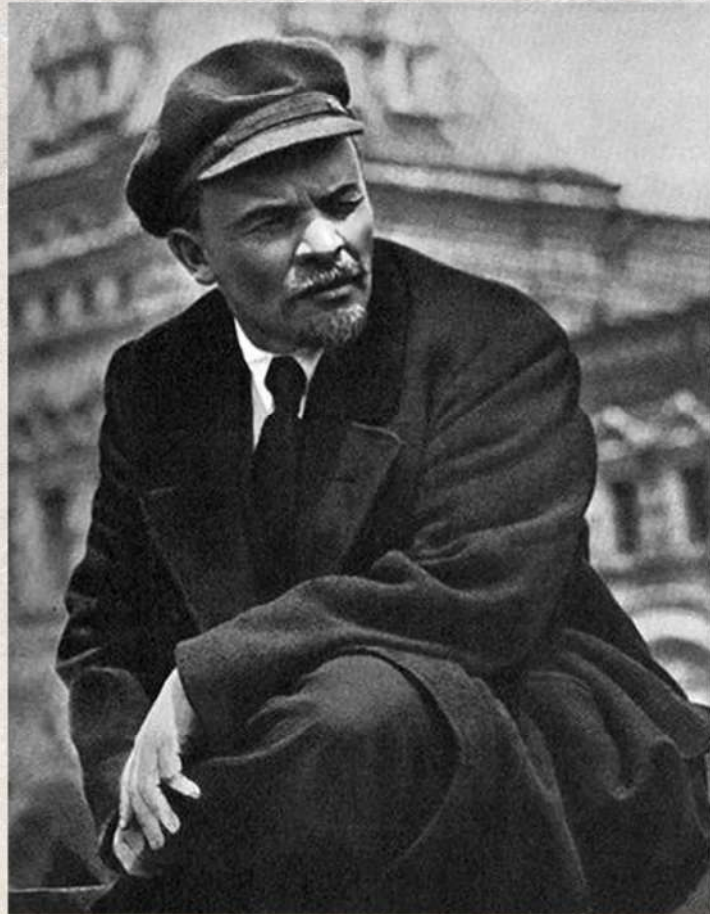
لنین دارای چشم‌انداز گسترده و پایگاه دانش عظیمی در بسیاری از زمینه‌های دانش از جمله اقتصاد بود. وی سیاست کمونیسم جنگی را توسعه داد و پس از درک شکست آن، سیاست اقتصادی جدیدی را پیشنهاد کرد که بر توسعه کشور شوروی تأثیر مثبت داشت.

В годы Первой мировой войны он выдвинул идею поражения национального правительства, которое при реализации в масштабах всей Европы непременно должно было привести к победе социалистической революции и рабочего класса.

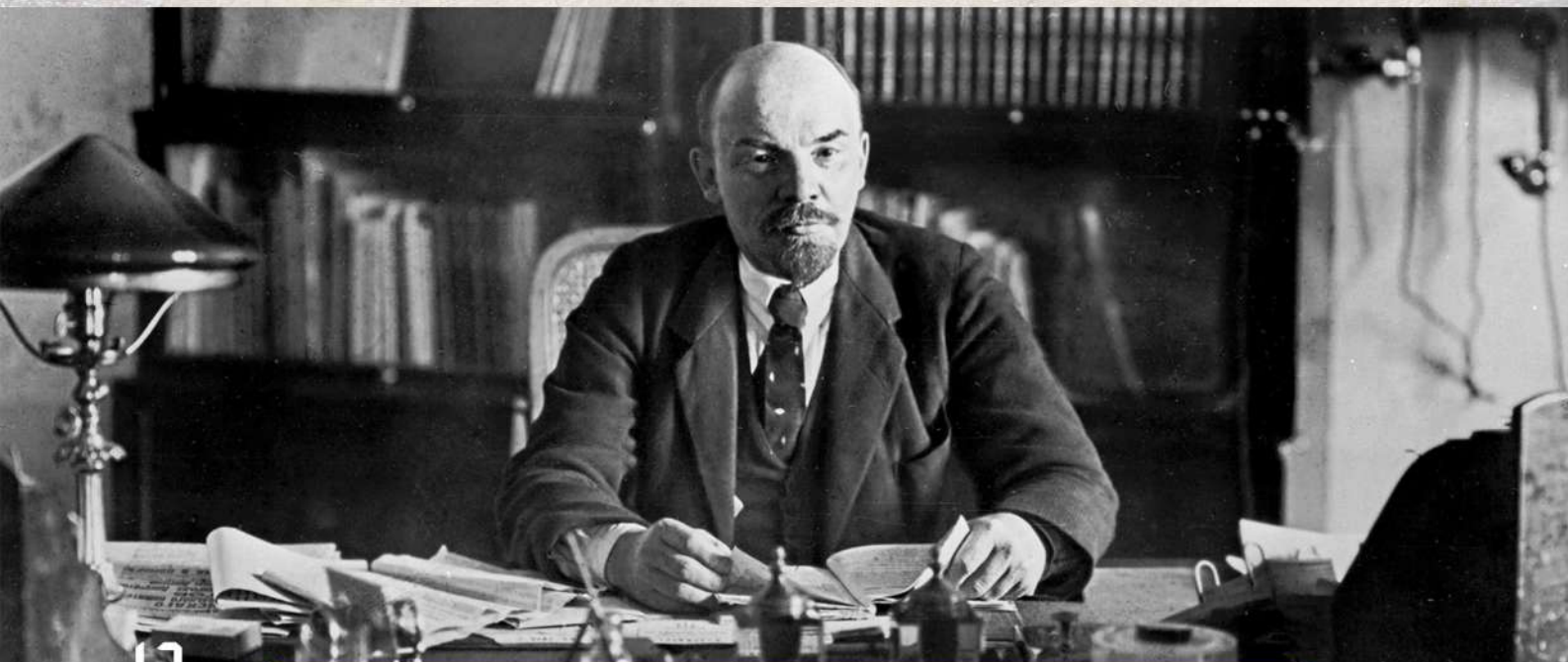
С апреля 1917 г. в Петрограде В.И. Ленин становится одним из главных организаторов и руководителей Октябрьского вооруженного восстания и установления власти Советов. По его личному распоряжению 31 октября и 2 ноября 1917 г. в Москву из Петрограда были направлены отряды моряков, солдат и красногвардейцев, которые обеспечили переход власти к Советам в Москве. 25 октября 1917 г. правительство было свергнуто и власть в центральных районах страны перешла в руки большевиков. Вплоть до 1922 г. Ленин являлся руководителем большевистских сил в Гражданской войне.

Придя к власти, большевики во главе с В.И. Лениным создали новый тип государства, целью которого было стимулировать скорейшее свершение мировой социалистической революции. В отличие от европейского крыла социал-демократии большевики отличались радикализмом и отвергли возможность реформирования капитализма. Ленин обладал широким кругозором и колоссальным багажом знаний во многих областях знаний, в том числе, и в экономике. Он разработал и попытался реализовать политику военного коммунизма, а после осознания ее несостоятельности предложил новую экономическую политику, которая благоприятно сказалась на развитии страны Советов.

В 1922 г. после покушения Фанни Каплан и ранения, Ленин тяжело болел и отошел от активной политической деятельности. С мая 1923 г. из-за резкого ухудшения состояния здоровья он проживал на государственной даче Горки (ныне Музей-заповедник). Последний раз Владимир Ильич был в Москве 18-19 октября 1923 г. Умер он в 1924 г. в Горках, под Москвой.

در سال ۱۹۲۲، پس از ترور فانی کاپلان و مجروح شدن، لنین به شدت بیمار بود و از فعالیت سیاسی فعال کنار کشید. از ماه مه ۱۹۲۳، به دلیل وخامت شدید وضعیت سلامتی، وی در دачای دولتی گورکی (موزه ذخیره کنونی) زندگی می‌کرد. آخرین باری که ولادیمیر ایلیچ در مسکو بود ۱۹/۱۸ اکتبر ۱۹۲۳ بود. او در سال ۱۹۲۴ در گورکی، نزدیک مسکو درگذشت.

Я помню чудное мгновенье

К***

Я помню чудное мгновенье:
Передо мной явилась ты,
Как мимолетное виденье,
Как гений чистой красоты.

В томленьях грусти безнадежной,
В тревогах шумной суеты,
Звучал мне долго голос нежный
И снились милые черты.

Шли годы. Бурь порыв мятежный
Рассеял прежние мечты,
И я забыл твой голос нежный,
Твои небесные черты.

В глуши, во мраке заточенья
Тянулись тихо дни мои
Без божества, без вдохновенья,
Без слез, без жизни, без любви.

Душе настало пробужденье:
И вот опять явилась ты,
Как мимолетное виденье,
Как гений чистой красоты.

И сердце бьется в упоенье,
И для него воскресли вновь
И божество, и вдохновенье,
И жизнь, и слезы, и любовь.

پیش چشمم آمده‌ست آن لحظه ناب
آن خیالی‌ست چون باد، جمالی پاک چون آب روان
پیش من آمدنت در اوج سستی روان
در غوغای سگ‌دو برای این جهان

رقصید در برم بی‌وقفه آوازی لطیف
آمد به خواب هنگام شب رخساره نیلوفری
طوفانی از جنس زمان می‌تاخت بر ذهن نا آرام من
رنگ عدم پاشید بر آرزوهای دیرین من
این چنین دادم به دست نسیان آن روی و نوای آسمان‌گونه

در آن زندان سیاه، جایی شبیه ناکجاآباد
از پی هم می‌گذشتند روزهای بی‌اشک و حیات
عاری از رد خدا، خالی از شوق وصال
بازگشت تو بر من، شد آن بیداری روح و روان

خیالی بود چون باد، جمالی پاک چون آب روان
باد تو سحریست شوق‌آور، اغوامی کندقلب‌را بر طیش راحت
از بهر وجود تو باز آمدند اشک و حیات
عاقبت باز آمد گرمای دستان خدا

1825
Александр Пушкин

نشریه گام از تمامی علاقمندان در حوزه زبان روسی دعوت به همکاری می نماید

@stepmagazine